

24. Misericordias Domini. A lelkesztovábbképzés vasárnapja.JÁRJ MINDENNEK SZORGALMASAN A VÉGÉRE!

Lukács 1,1-4
2 Péter 1,1-11

Egyházunk rendjében e mai vasárnap a lelkesztovábbképzés vasárnapja. Méltó, hogy a gyülekezet e napon hálaadás-sal, könyörgéssel gondoljon a lelkeszekre. Mert a Lélek sem jó tudomány nélkül. /Pld 19,2/ S ha Isten népe tudomány nélkül való, akkor elvész; aki pedig megveti a tudományt, azt Isten is megveti, hogy "papja" ne legyen. /Hos 4,6/ Alapigénk ezekre tekintettel ad tanítást számunkra. Négy nagy üzenetére figyeljünk.

1. A Jézus Krisztusról szóló evangélium nem elmélet, nem mítosz, hanem történet, amely végbement.

Tagadhatatlan, hogy "mesébe illő" csodaszép történetek vannak az evangéliumokban. Némelyeket ez meg is téveszt. Úgy gondolják, hogy az egész csak dúz fantáziájú emberek elbeszélése, kitalálása. Lukács mindjárt az első mondatnál nem hagy kétséget bennünk aziránt, hogy itt "azoknak az eseményeknek" a "helyes rendben" való elbeszéléséről van szó, "amelyek végbementek". Minden keresztyén tudomány alapja az, hogy a mi hitünk történelmi tényeken nyugszik.

Jó, ha magunkba mélyedünk: nem az-e a baja a mi református keresztyén életünknek is, hogy "szerelmeskedő ének"-ként kezeljük a Jézus Krisztus evangéliumát. Gyönyörködünk benne és közben átutaljuk a mesék világába. Meg kell értenünk, sürgősen meg kell tanulnunk, hogy a Jézus Krisztus evangéliuma mindig esemény, történet: az egyszeri nagy irgalmas ese-

mény továbbtörténése bennünk, közöttünk, általunk. Ahol Jézus Krisztus evangéliuma jelen van, ott a bizonytalankodó szívek mindig ezt kapják feleletül: "A vakok látnak és a sánták járnak, a poklosok megtisztulnak és a siketek hallanak, a halottak feltámadnak, a szegényeknek pedig az evangélium hirdettetik." /Mt 11,5/ Azért könyörögjünk e napon és a következő hetekben, hogy a lelkészi továbbképző tanfolyamokon ilyen történésekben haladjon előbbre az evangélium lelkészeink életében.

2. Az evangélium drága örökségként maradt reánk. Amint reánk hagyták, nekünk is úgy kell tovább adnunk.

Lukács a legmélyebb tisztelettel beszél azokról, "akik kezdettől fogva szemtanúi és szolgálói voltak az ígének." Ő nem tartozott már ehhez a nemzedékhez. Ő a hagyományozás harmadik rétegéhez tartozott. Lehet, hogy ő is azok közt a pogányok közt volt, akik 40 körül tértek meg, s csatlakoztak az antiochiai gyülekezethez. /Act 11,19-26/

Alapigénk megkérdez most minket afelől, hogy van-e bennünk őszinte hagyomány-tisztelet? Nem lettünk-e gyökértelenek? Becsüljük-e, ismerjük-e múltunkat, történelmünket? Tudjuk-e honnan jöttünk és kik vagyunk? S méltó módon tiszteljük-e mindazokat, akik "reánk hagyták" a Jézus Krisztus evangéliumát, a zsoltárokat, az istenfélelemben való egyszerű, szolgáló életet, a "közjóért" való fáradozást? Tudjuk-e, hogy "az a tanítás nem volt gazdátlanul vagy megbízhatatlan tanúktól terjesztett híresztelés, hanem komoly szerzői vannak"? /Kálvin/ Istennek legyen hála, voltak hűséges krónikások, akiknek írásaiból késő századok szeme előtt is megelevenedik az Ő alakja.

De azt sem szabad elfelednünk, hogy nekünk is tovább kell hagyományoznunk az evangéliumot. Tudjátok, mit szoktam

mondani: "Amelyik hit nem méltó arra, hogy továbbadják, arra sem méltó, hogy megtartsák." Örökölnék-e tőlünk gyermekeink olyan Istenhez vezető kedves tárgyi és személyes emlékeket, mint amelyeneket mi örököltünk eleinktől? Jaj nekünk, ha a mi nemzedékünkben megszakad az áthagyományozás! - Ebben a dologban is vezesse Isten Lelke mélyebbre ezen a nyáron lelkészeinket, hogy rajtuk keresztül mélyebbre jussanak gyülekezeteink is a hagyománytisztelő és református keresztyén hitünk továbbadásában.

3. Az egyes ember iránti nagy felelősségre és szeretetre nyerünk mélyeséges, megindító tanítást.

Bár Lukács evangéliuma az Egyház könyve lett, eredetileg egy embernek szóló baráti levél volt. Lukács nem hagy kétséget e tekintetben: "Jónak láttam, hogy azokat neked helyes rendben leírjam, nemes Teofilus." Legyen ez számunkra egészen világos. Van az Újszövetségben néhány rövid levél, amely egy-egy személyhez szól. De egy egész evangélium? - ez egészen csodálatos. Igen, az; de így van.

Van ennek valami hallatlan nagy figyelmeztetése mindnyájunk számára. Milyen buzgóság volt Lukácsban egy ember iránt! Nyilván Attól tanulta ezt, Aki olyan csodálatos példázatokat mondott az egy elveszettről, e arról az örömről, mely a mennyben van "egy megtérő bünösön." Valami nagy jó dolog kezdődik el el közöttünk, ha nem a tömegek elvesztésén panaszkodunk, hanem így tudjuk szeretni azt az egy embert, akihez küld minket Urunk. Könyörögjünk azért, hogy lelkészeink új odaszánásban induljanak el az egyes ember lelkigondozó szolgálatában!

4. Az evangélium mélyebb ismeretére kell törekednünk, mert ez oltalmaz meg a megtántorodástól.

Teofilus már "oktatást nyert" a Krisztusban való élet felől. Az alapelemekre már megtanították. De hitének önálló bizonyossággá kellett válnia. Ezért adja elő Lukács ahogyan az öreg jó Károlyi fordította - azokat a "valóságos igazságokat", amelyekre tanították, hogy általuk Teofilus megerősödjön a hitben. Ezért jár Lukács mindennek szorgalmasan a végére.

Ez a mindennek szorgalmasan végérvényezés egyszerűen azt is jelenti, hogy naponként tudakozzuk az Írásokat. Úgy tartozunk bele a magyar református egyházba, hogy a magyar reformátusok bibliaolvasó közösségébe is beletartozunk. Nem akarunk régi tapasztalatainkból élni. Megértettük a nagy felismerést, és mindig újat akarunk tanulni a mindig újat cselekvő Istentől! "Régi olaj nem adhatja neked a lélek igazi kenetét, fejednek friss olaj kell", mondja Spurgeon.

De ez természetesen azt is jelenti, hogy mélyre evezünk. Ki nem tudja közülünk, hogy valaminek gondosan utánajárni, az fáradságot jelent. Nos ezt a fáradságot, ezt a "teológiai fáradozást" várja tőlünk Urunk. E nélkül a fáradozás nélkül nem tudunk megállni a hitben. "Nem a mienk az az állítás, amit nem szenvedés árán teszünk a magunkévé. Nem az az író jelenti a legtöbb áldást, aki olyat mond, amit eddig nem tudtál, hanem az, aki szavakba formálja azt az igazságot, ami bensődben ott vajúdott kifejeződésre várva." /Chambers/

Hálás szívvel könyörögjünk e vasárnapon magunkért és lelkészeinkért, hogy ebben a fáradozásban újítson meg bennünket Isten Lelke, hogy ezáltal megújuljon a mi keresztyén életünk is olyan gyümölcsök termésére, amelyek dicsőséget hoznak Isten nagy nevére. Ámen.

Néhány megjegyzés: Lukács példamutató abban is, hogy az evangélium örök tartalmának kifejezésére modern formát használ. Így találja meg az utat a kor művelt emberéhez is. Ezt az evangéliumot szokták az irgalmasság evangéliumának is nevezni, mert az Üdvözítő könyörgő és gyógyító emberszereteten keresztül Isten végtelen irgalmát sugározza.

Az első négy vers az ajánlás. Feltárja benne tárgyát, módszerét és célját. - epikheireó kezét rávetni, valamilyen /nagyméretű/ vállalkozásba fogni, megpróbálni. - paradidómi átadni, hagyományként továbbadni. Az UT-ban rendszerint a megtérésre hívó szóbeli közlések, tények, tanítások, életszabályok. - hüperetés szolgál, evezős-szolgá. - kratistos legkiválóbb, legerősebb, leghatalmasabb, "kegyelmes". A legfőbb állami funkcionáriusokat megillető cím. - sfalló megvédeni a megtántorodástól, nem engedni, hogy megbotoljon.